Bispado de Tui-Vigo
BOLETÍN OFICIAL

Ano 165 • Número 2.800

Xullo - Decembro 2023

Edita: BISPADO DE TUI-VIGO
Dirixe: Manuel Lage Lorenzo
Administra: Vicaría Económica
Dirección: Dr. Corbal, 90 - 36207 Vigo
Teléfono 986 375 153
E-mail: bispado@diocesetuivigo.org
D.L. VG. 222-2013

Índice

Igrexa Diocesana

Bispo

Decretos:

Institución del Catecumenado de Adultos 83

Mensaxes:

Día das xentes do mar 2023. Dan moito, merecen máis 85

Día de las gentes del mar 2023. Dan mucho, merecen más 88

Invocación ao Cristo da Victoria 91

Invocación al Cristo de la Victoria 93

Chancelería-Secretaría

Nomeamentos 97

Ordes e Ministerios 101

Defuncións 103

Vida Diocesana

Discurso del Santo Padre Francisco a los dirigentes y futbolistas del Real Club Celta de Vigo 109

Virxe do Carme, guía do noso camiño 111

Máis dun centenar de mozos participará na JMJ coa diócese de Tui-Vigo 113

Festa do Santísimo Cristo da Vitoria 115

Xornada Mundial da Xuventude, Lisboa 2023. Mozos e mozas da diócese de Tui-Vigo na JMJ de Lisboa 2023 117

"Días nas dióceses", en Faro / Do 27 ao 31 de xullo 118

"Encontro de españois", en Cascais / 31 de xullo 120

JMJ, en Lisboa / Do 1 ao 6 de agosto 121

HC Santo Rafael cumpre 80 anos como referente na asistencia a persoas con discapacidade intelectual 124

IGREXA DIOCESANA

BISPO

Decretos

Institución del Catecumenado de Adultos

En cumplimiento del mandato del Concilio Vaticano II de restaurar el Catecumenado de Adultos (cf. *Sacrosanctum Concilium*, 64) y en virtud de lo dispuesto en el *Código de Derecho Canónico* (cf. cc. 97 y 852), y dado que son cada vez más frecuentes los casos de personas adultas, y de niños que han alcanzado el uso de razón, que no han recibido el Bautismo, recogiendo el sentir de los consejos diocesanos, por las presentes.

DECRETO

Primero

La institución en la Diócesis de Tui-Vigo del Catecumenado para las personas adultas que pidan ser incorporadas a la Iglesia mediante los sacramentos de la iniciación cristiana. El mencionado Catecumenado seguirá las normas establecidas por el *Código de Derecho Canónico* (1983) así como las indicaciones del *Ritual de la Iniciación Cristiana de Adultos* (R.I.C.A.) (1972), el *Directorio para la Catequesis* (2020), y los documentos de la Conferencia Episcopal Española *La Iniciación Cristiana. Reflexiones y orientaciones* (1998), *Orientaciones Pastorales para el Catecumenado* (2002) y las *Orientaciones Pastorales para la Iniciación Cristiana de Niños no bautizados en su infancia* (2004).

Segundo

La constitución del Secretariado Diocesano para el Catecumenado, que estará integrado en la Delegación Diocesana de Catequesis y tendrá los siguientes cometidos:

1. Proponer orientaciones para ayudar a las personas interesadas en conocer el proceso catecumenal (sacerdotes, religiosos, agentes de pastoral, laicos).

2. Determinar el desarrollo más oportuno de los tiempos del proceso (pre-catecumenado, catecumenado, purificación e iluminación, y mistagogía postbautismal), grados y ritos (admisión al catecumenado, elección y celebración de los sacramentos), a tenor del c.788 § 2.

3. Crear una "escuela diocesana de catecumenado" para acompañar a los adultos no bautizados, y colaborar con las parroquias (arciprestazgos o zonas) que tengan la posibilidad de instaurar un grupo propio.

4. Coordinar las distintas actividades y procesos de iniciación cristiana para catecúmenos, que se realicen en el ámbito de la Diócesis.

5. Elaborar cuantos documentos y materiales sean necesarios para el proceso catecumenal, tanto para las personas adultas como para los niños (7 a 12 años) y adolescentes (13 a 16 años).

6. Cuidar de la formación necesaria de los catequistas, que realicen el acompañamiento en los itinerarios catecumenales.

7. Inscribir en el Libro Diocesano del Catecumenado a los catecúmenos (c.788 § 1).

Tercero

El **nombramiento de D. Gonzalo Otero Martínez** como responsable del Secretariado Diocesano para el Catecumenado.

Dado en Vigo, a nueve de noviembre de dos mil veintitrés, fiesta de la dedicación de la basílica de San Juan de Letrán.

+Luis Quinteiro Fiuza
Obispo de Tui-Vigo

Por mandato,

Manuel Lage Lorenzo
Canciller-Secretario

Mensaxes

Día das xentes do mar 2023
Dan moito, merecen máis

Este é o lema deste ano para a celebración da festa da Virxe do Carme, día da xente de mar.

O seu contido é ben elocuente: a xente de mar dá moito.

O mundo da pesca proporciónanos unha parte importante da nosa alimentación. Para facérmonos unha idea, en 2021 consumíronse a nivel mundial 160 millóns de toneladas de peixe.

En canto á mariña mercante, calcúlase que un 90% do transporte de mercadorías a nivel mundial realízase por mar. A iso hai que sumarlle o intenso tráfico de pasaxeiros a bordo de transbordadores e barcos de cruceiros.

O traballo da xente de mar proporciona, xa que logo, moito benestar á poboación mundial.

E como se lles protexe?

A Organización Internacional do Traballo establece no seu Convenio 188, do ano 2017, unhas normas mínimas que regulan o traballo dos pescadores e a través do Convenio de Traballo Marítimo 2006, que entrou en vigor en 2013, ofrece unha normativa dirixida a garantir unha serie de dereitos dos mariños mercantes.

Ámbolos dous convenios son instrumentos moi importantes que axudan ao benestar da xente de mar, pero como adoita ocorrer, dun lado buscan garantir mínimos e doutra banda, na práctica, a súa aplicación non sempre é a máis adecuada.

O traballo na mar é esixente, en moitos casos perigoso, como mostran lamentablemente os accidentes que, especialmente na pesca, acontecen todos os anos. As xornadas son longas e os ritmos de traba-

llo cada vez máis estresantes. Con todo, atopámonos con que a sociedade valóraos moi pouco.

A xente de mar merece moito máis:

Merece máis atención, seguridade física e laboral, unha acollida humana cando chegan a porto, un contacto o máis fluído posible coas súas familias, suficientes vacacións e salarios acordes ás súas circunstancias de vida e traballo.

Doutra banda, a globalización, a proliferación de barcos baixo bandeira de conveniencia, a entrada masiva de mariños e pescadores de países do Terceiro Mundo, con menores pretensións salariais, trouxeron un retroceso xeral das condicións laborais da xente de mar.

E no medio desta situación, dispoñémonos a celebrar un ano máis a festa da Virxe do Carme, a festa da nosa patroa. Unha festa que se vive con auténtica devoción popular, como nolo demostran as innumerables procesións mariñeiras que se producen ao longo da costa española.

Calquera porto, por pequeno que sexa, quere honrar á súa patroa.

«Que todos a vexan!», exclaman frecuentemente os pescadores cando saen cos seus barcos engalanados en homenaxe á Virxe do Carme.

Celebrémolo con alegría, fagamos festa, pero ao mesmo tempo, rendamos homenaxe á xente de mar, cada un desde a súa circunstancia, e unámonos ao expresado polo papa Francisco con motivo do XXV Congreso Mundial de Stella Maris celebrado en Glasgow o pasado mes de outubro:

> *Sabede que non estades sos e que non vos esquecen... O voso traballo no mar mantenvos a miúdo apartados dos demais, pero estades preto de min nos meus pensamentos e oracións, e nos dos vosos capeláns e dos voluntarios de Stella Maris.*

A xente de mar sufriu e sofre aínda en parte as consecuencias da guerra de Ucraína. Moitos mariños viron como as súas familias fuxían e foxen a outros países, con dificultades para comunicarse con eles e coa incerteza de non saber cando e onde volver reunirse.

Debemos facer unha breve reflexión sobre a vulnerabilidade da xente de mar, tanto pescadores como mariños mercantes; sobre o necesitados que están de asistencia e de axuda para saír do illamento que frecuentemente sofren.

O cardeal Mons. D. Michael Czerny, prefecto do Dicasterio para o Servizo do Desenvolvemento Humano Integral, destacou o valor do servizo que o Apostolado do Mar vén realizando desde os seus inicios en favor da xente de mar e as súas familias, e en particular nos últimos anos, marcados primeiro polo flaxelo da pandemia e logo polo conflito en Ucraína, que exacerbou as condicións laborais da xente de mar, a miúdo privada dos seus dereitos e dignidade.

Que importante é que, nos portos, haxa un servizo de asistencia ás tripulacións, que se teñan en conta as súas necesidades humanas, así como as dos pescadores, e que se vele pola súa dignidade. A Organización Internacional do Traballo indícao e a Organización Marítima Internacional repite unha e outra vez que o benestar das xentes do mar é tamén básico para o bo funcionamento do tráfico marítimo.

Desas persoas vulnerables depende, en gran medida, o abastecemento da nosa sociedade e o desprazamento de moitas persoas.

Pedir pois á Virxe do Carme por todas as xentes do mar e as súas familias, recemos para que reciban unha maior atención xeral ás súas necesidades lembrando sempre que: «dan moito, merecen máis».

Coa miña bendición e afecto,

+Luis Quinteiro Fiuza
Bispo de Tui-Vigo e
Bispo Promotor do Apostolado
do Mar en España

Día de las gentes del mar 2023
Dan mucho, merecen más

Este es el lema de la celebración de este año de la festividad de la Virgen del Carmen, el día de la gente de mar.

Su contenido es muy elocuente: los marinos dan mucho.

El mundo de la pesca nos proporciona una parte importante de nuestra alimentación. Para que nos hagamos una idea, en 2021 se consumieron 160 millones de toneladas de pescado en todo el mundo.

En cuanto a la marina mercante, se estima que el 90% del transporte de mercancías a nivel mundial se realiza por vía marítima. A ello hay que sumar el intenso tráfico de pasajeros a bordo de ferries y cruceros.

Por tanto, el trabajo de la gente de mar proporciona mucho bienestar a la población mundial.

¿Y cómo se protegen?

La Organización Internacional del Trabajo establece en su Convenio 188, del año 2017, normas mínimas que regulan el trabajo de los pescadores y a través del Convenio sobre el Trabajo Marítimo 2006, que entró en vigor en el año 2013, ofrece regulaciones encaminadas a garantizar una serie de derechos del comerciante. infantería de marina.

Ambos acuerdos son instrumentos muy importantes que ayudan al bienestar de la gente de mar, pero como suele ocurrir, por un lado buscan garantizar mínimos y por otro, en la práctica, su aplicación no siempre es la más adecuada.

El trabajo en el mar es exigente, en muchos casos peligroso, como desgraciadamente lo demuestran los accidentes que, especialmente en la pesca, se producen cada año. Las jornadas son largas y los ritmos de trabajo cada vez más estresantes. Sin embargo, nos encontramos con que la sociedad los valora muy poco.

La gente de mar merece mucho más:

Merecen más atención, seguridad física y laboral, una acogida humana a su llegada a puerto, un contacto lo más fluido posible con sus

familias, suficientes vacaciones y salarios acordes a sus circunstancias de vida y de trabajo.

Por otro lado, la globalización, la proliferación de barcos con banderas de conveniencia, la afluencia masiva de marineros y pescadores de países del Tercer Mundo, con menores expectativas salariales, han provocado un deterioro generalizado de las condiciones laborales de la gente de mar.

Y en medio de esta situación, nos preparamos para celebrar un año más la fiesta de la Virgen del Carmen, fiesta de nuestra patrona. Una fiesta que se vive con auténtica devoción popular, como lo demuestran las innumerables procesiones marineras que tienen lugar a lo largo de la costa española.

Cualquier puerto, por pequeño que sea, quiere honrar a su patrón.

"¡Que la vean todos!", exclaman frecuentemente los pescadores cuando salen con sus barcas decoradas en honor a la Virgen del Carmelo.

Celebremos con alegría, hagamos fiesta, pero al mismo tiempo rindamos homenaje a los marinos, cada uno desde sus circunstancias, y nos sumamos a lo expresado por el Papa Francisco con motivo del XXV Congreso Mundial Stella Maris celebrado en Glasgow el pasado mes de octubre. :

Sepan que no están solos y que no están olvidados... Su trabajo en el mar los mantiene a menudo alejados de los demás, pero están cerca de mí en mis pensamientos y oraciones, y en los de sus capellanes y de los voluntarios de Stella Maris.

La gente de mar sufrió y sigue sufriendo en parte las consecuencias de la guerra en Ucrania. Muchos marines han visto a sus familias huir y huir a otros países, con dificultades para comunicarse con ellos y la incertidumbre de saber cuándo y dónde se reunirán.

Debemos hacer una breve reflexión sobre la vulnerabilidad de la gente de mar, tanto pescadores como marinos mercantes; sobre lo necesitados que están de asistencia y ayuda para salir del aislamiento que a menudo sufren.

Cardenal Mons. D. Michael Czerny, prefecto del Dicasterio para el Servicio del Desarrollo Humano Integral, destacó el valor del servicio que el Apostolado del Mar viene realizando desde sus inicios a favor de los marinos y sus familias, y en particular en los últimos años, marcado primero por el flagelo de la pandemia y luego por el conflicto en Ucrania, que exacerbó las condiciones laborales de la gente de mar, a menudo privada de sus derechos y su dignidad.

Qué importante es que en los puertos exista un servicio de asistencia a las tripulaciones, que se tengan en cuenta sus necesidades humanas, así como las de los pescadores, y que se proteja su dignidad. La Organización Internacional del Trabajo así lo indica y la Organización Marítima Internacional repite una y otra vez que el bienestar de la gente de mar también es básico para el buen funcionamiento del tráfico marítimo.

El abastecimiento de nuestra sociedad y el movimiento de muchas personas depende, en gran medida, de estas personas vulnerables.

Pidamos entonces a la Virgen del Carmelo por todos los pueblos del mar y sus familias, oremos para que reciban mayor atención general a sus necesidades, recordando siempre que: "dan mucho, merecen más".

Con mi bendición y cariño,

+Luis Quinteiro Fiuza
Obispo de Tui-Vigo y
Obispo Promotor del Apostolado
del Mar en España

Invocación ao Cristo da Victoria

Un ano máis Santísimo Cristo da Vitoria, percorremos as rúas da nosa cidade acompañando a túa imaxe sacra. Esta noite sentimos especialmente unidos baixo a túa protección. Queremos abrirche o noso corazón, contarche as nosas penas e ilusións e pedirche forzas para seguir xuntos con esperanza.

Todos somos conscientes de que nos/nos tocou vivir un tempo novo, con retos urxentes que esixen a unión de todos para poder afrontalos con éxito. Necesitamos superar os nosos individualismos e crear espazos novos nos que poidamos sentirnos todos convocados a unha imprescindible tarefa común.

Nestes días, aí á beira, na nosa nación irmá de Portugal vivíronse momentos de profunda esperanza que protagonizaron o Papa/Papa e os mozos. O papa Francisco emocionouse ante o empuxe e a fortaleza dos mozos que acudiron á súa chamada. Eran mozos e mozas de todo o mundo, de máis de oitenta países, que venceron todas as dificultades, calor, falta de soño, condicións de vida austeras; les movía o seu amor a Xesucristo e as súas ganas de cambiar o mundo, les movía a súa resistencia para aceptar un mundo cheo de inxustizas. E querían escoitar a palabra do papa Francisco, un papa que fala claro e que se entende cos mozos e cree neles porque sabe que son unha esperanza para o mundo.

A mensaxe do papa na Xornada Mundial da Mocidade é moi importante para todos nós. O papa pídenos unha renovación profunda de la Igrexa buscando, sobre todo, a proximidade das persoas. Dinos que a Igrexa ten que ser próxima, aberta, acolledora. A súa mensaxe central foi: «a Igrexa é de todos e para todos». Todos cabemos na Igrexa, ninguén ten privilexios nela, ninguén pode sentirse excluído na Igrexa.

Esta clara afirmación de que a Igrexa é de todos foi pronunciada con rotunda firmeza polo papa Francisco e, sen dúbida, están chamadas a guiar a renovación que todos esperan de la Igrexa. Xa o Concilio Vaticano II lembráranos que a Igrexa é sacramento universal de salvación. E hoxe estas palabras están chamadas a concretarse na nosa Igrexa diocesana, nas nosas parroquias, nas nosas familias cristiás. Na

nosa Diocese temos que ser unha Igrexa próxima aos pobres e aos enfermos, unha Igrexa na que pidamos perdón polos nosos pecados, unha Igrexa na que teñamos as portas abertas para todos. E isto leva consigo unhas parroquias que se mesturen coa xente e que celebren a súa fe con alegría. Unhas parroquias que non se dediquen a proclamar o desánimo e a abrir feridas sanguentas. Unhas parroquias que acollan, axuden e que ilusionen ás persoas. Unhas parroquias que teñan no seu centro a Eucaristía que é o misterio máis grande do amor de Dios.

E esta Igrexa renovada e acolledora, esta Igrexa de portas abertas só será posible co compromiso ineludible das familias cristiás e dos nosos laico. Eles fan posible a presenza real de Xesucristo no medio do mundo da política, do mundo do ensino, do mundo da sanidade, do mundo do traballo e da empresa, do mundo dos nosos fogares. Onde se xoga a vida de verdade aí están os nosos laico, aí no corazón do mundo. Sen eles, a Igrexa de Xesucristo non existiría.

Hoxe e aquí, baixo o teu guía, Santísimo Cristo da Vitoria, queremos acoller con ánimo decidido esta chamada do Papa/Papa Francisco para levar a cabo unha profunda renovación pastoral e espiritual da nosa Diocese.

Bendí, Santísimo Cristo, ás nosas autoridades políticas e sociais. Dálles forza e sabedoría para que nos/nos conduzan no camiño do progreso, da xustiza e da paz social.

Encomendámoste ás nosas familias cos seus anciáns, cos seus mozos e cos seus nenos.

Poñemos nas túas mans aos nosos enfermos e pobres.

Protexe aos devotos que hoxe te acompañamos e aos que desde as súas casas piden a túa bendición

Non te esquezas da nosa cidade e cóidanos a todos. Amen

+Luis Quinteiro Fiuza
Bispo de Tui-Vigo

Invocación al Cristo de la Victoria

Un año más Santísimo Cristo de la Victoria, hemos recorrido las calles de nuestra ciudad acompañando tu imagen sagrada. Esta noche nos sentimos especialmente unidos bajo tu protección. Queremos abrirte nuestro corazón, contarte nuestras penas e ilusiones y pedirte fuerzas para seguir juntos con esperanza.

Todos somos conscientes de que nos ha tocado vivir un tiempo nuevo, con retos urgentes que exigen la unión de todos para poder afrontarlos con éxito. Necesitamos superar nuestros individualismos y crear espacios nuevos en los que podamos sentirnos todos convocados a una imprescindible tarea común.

En estos días, ahí al lado, en nuestra nación hermana de Portugal se han vivido momentos de profunda esperanza que han protagonizado el Papa y los jóvenes. El papa Francisco se emocionó ante el empuje y la fortaleza de los jóvenes que acudieron a su llamada. Eran chicos y chicas de todo el mundo, de más de ochenta países, que vencieron todas las dificultades, calor, falta de sueño, condiciones de vida austeras; les movía su amor a Jesucristo y sus ganas de cambiar el mundo, les movía su resistencia a aceptar un mundo lleno de injusticias. Y querían escuchar la palabra del papa Francisco, un papa que habla claro y que se entiende con los jóvenes y cree en ellos porque sabe que son una esperanza para el mundo.

El mensaje del papa en la Jornada Mundial de la Juventud es muy importante para todos nosotros. El papa nos pide una renovación profunda de la Iglesia buscando, sobre todo, la cercanía de las personas. Nos dice que la Iglesia tiene que ser cercana, abierta, acogedora. Su mensaje central fue: «la Iglesia es de todos y para todos». Todos cabemos en la Iglesia, nadie tiene privilegios en ella, nadie puede sentirse excluido en la Iglesia.

Esta clara afirmación de que la Iglesia es de todos fue pronunciada con rotunda firmeza por el papa Francisco y, sin duda, están llamadas a guiar la renovación que todos esperan de la Iglesia. Ya el Concilio Vaticano II nos había recordado que la Iglesia es sacramento universal de salvación. Y hoy estas palabras están llamadas a concretarse en nuestra Iglesia diocesana, en nuestras parroquias, en nuestras familias cristianas.

En nuestra Diócesis tenemos que ser una Iglesia cercana a los pobres y a los enfermos, una Iglesia en la que pidamos perdón por nuestros pecados, una Iglesia en la que tengamos las puertas abiertas para todos. Y esto lleva consigo unas parroquias que se mezclen con la gente y que celebren su fe con alegría. Unas parroquias que no se dediquen a proclamar el desánimo y a abrir heridas sangrantes. Unas parroquias que acojan, ayuden y que ilusionen a las personas. Unas parroquias que tengan en su centro la Eucaristía que es el misterio más grande del amor de Dios.

Y esta Iglesia renovada y acogedora, esta Iglesia de puertas abiertas solo será posible con el compromiso ineludible de las familias cristianas y de nuestros laicos. Ellos hacen posible la presencia real de Jesucristo en medio del mundo de la política, del mundo de la enseñanza, del mundo de la sanidad, del mundo del trabajo y de la empresa, del mundo de nuestros hogares. Donde se juega la vida de verdad ahí están nuestros laicos, ahí en el corazón del mundo. Sin ellos, la Iglesia de Jesucristo no existiría.

Hoy y aquí, bajo tu guía, Santísimo Cristo de la Victoria, queremos acoger con ánimo decidido esta llamada del Papa Francisco para llevar a cabo una profunda renovación pastoral y espiritual de nuestra Diócesis.

Bendice, Santísimo Cristo, a nuestras autoridades políticas y sociales. Dales fuerza y sabiduría para que nos conduzcan en el camino del progreso, de la justicia y de la paz social.

Te encomendamos a nuestras familias con sus ancianos, con sus jóvenes y con sus niños.

Ponemos en tus manos a nuestros enfermos y pobres.

Protege a los devotos que hoy te acompañamos y a los que desde sus casas piden tu bendición

No te olvides de nuestra ciudad y cuídanos a todos. Amen

+Luis Quinteiro Fiuza
Obispo de Tui-Vigo

CHANCELERÍA-SECRETARÍA

Nomeamentos

O señor bispo asinou os seguintes nomeamentos

7 xullo

D. José Emilio Veiga Balseiro, *delegado de Bens Inmobles asignado á Vicaría Episcopal de Asuntos Económicos.*

11 xullo

D. Gabriel Gómez González, *responsable de informática da diócese, dependente da Vicaría Episcopal de Asuntos Económicos.*

19 xullo.

D. Manuel Bodes González, *xuíz diocesano.*

14 de agosto.

D. Luis Manuel González Piñeiro, *párroco da parroquia de San Xurxo de Villar* por seis anos.

5 setembro.

D. juan De Olazábal Zarauza, *Vicario Parroquial da parroquia de O Sagrado Corazón de Xesús na cidade de Vigo.*

6 de setembro.

D. juan De Olazábal Zarauza, *Vicario Parroquial da parroquia de San Francisco Xavier na cidade de Vigo.*

D. Jesús Martínez Carracedo, *párroco da parroquia de San Francisco Xavier na cidade de Vigo.*

D. José Diéguez Dieppa, *prorrogado como Presidente-Dean do Excelentísimo Cabildo Catedralicio,* por seis anos.

D. Juan Luis Martínez Lorenzo, *coengo emérito da Santa Igrexa Catedral.*

8 setembro.

P. Antonio Gálvez Tomey, *CMF, vicario parroquial da parroquia de O Corazón Inmaculado de María, na cidade de Vigo.*

P. Víctor Marcos de Pedro, *OFMcap, vicario parroquial da parroquia de María Nai do Bo Pastor, na cidade de Vigo.*

P. Enrique García Gutiérrez, *OFM cap, párroco da parroquia de María Nai do Bo Pastor, na cidade de Vigo.*

17 de outubro.

Dña. María Elvira Larriba Leira, *subdelegada de Patrimonio e Arte Sacra* por catro anos.

20 setembro.

D. Santiago Manuel Vega López, *delegado diocesano de Patrimonio e Arte Sacro* por catro anos.

12 outubro.

P. Mateo González Alonso, *SBD, Vicario Parroquial da parroquia de María Auxiliadora na cidade de Vigo.*

30 outubro.

D. Samuel Montes costas, *párroco da parroquia de Santiago de Bembrive* por seis anos.

D. Jesús García Lourido, *párroco das parroquias de: San Vicente de Barrantes, Santa María de Pinzás, O Salvador de Piñeiro e O Salvador de Sobrada.*

30 de outubro.

D. José Manuel Martínez Pérez, *adscrito á Unidade Pastoral que consta das seguintes parroquias: San Lourenzo de Fornelos de Montes e o seu anexo a Santa Cruz, San Martiño de Berducido, Santo Adrián de Calvos, Santa María de Estacas, san Xosé da Laxe, San paio de Moscoso, San Vicente de Oitavén e o Salvador de Xunqueiras.*

D. Manuel Marín Cobos, *designado para a atención e o servizo pastoral das seguintes parroquias: San Pedro de Crecente, Santa Mariña*

de Ribeira, San Caetano de Quintela, San Roque de O Freixo, A Santa Cruz de Sendelle, San Xoán Bautista de Angudes, Santa María de Rebordechán e San pedro de Filgueira.

21 decembro.

P. Enrique García Gutiérrez, *OFMcap, delegado diocesano de Ecumenismo e Relacións Interconfesionais.*

27 decembro.

D. Juan de Olazábal Zarauza, *representante substituto do clero, representando ao arciprestazgo Vigo-Teis no Consello de Presbiterio.*

29 decembro.

D. Emilio González Outerelo, *párroco de O Salvador de Coruxo na cidade de Vigo* por seis anos.

Ordes e Ministerios

O día quince de outubro do ano 2023, XXVIII Domingo do Tempo Ordinario, na Santa Igrexa Catedral de Tui, ás dezasete horas. O Señor bispo D. Luis Quineiro Fiuza, instituiu Lector ao candidato ao Diaconado permanente D. Manuel Marín Cobos.

O día dezasete de decembro do ano dous mil vintetres, Terceiro Domingo do Tempo de Advento, na capela do Seminario Maior San xosé de Vigo, sendo as dezasete horas, foi admitido como candidato á ordenes sagradas D. Miguel Ángel Fernandes de Andrade.

Defuncións

D. Jaime Humberto Gallo Freijanes (1931 - 2023)

O día 20 de xuño do ano 2023, finou na Residencia sacerdotal Nosa Señora de a Guía en Vigo, D. Jaime Humberto Gallo Freijanes, sacerdote desta diocese aos noventa e dous anos de idade.

D. Jaime era fillo de Agapito e de Antonia, nacendo o día once de setembro do ano 1931 na parroquia de Sela no concello de Arbo. Rematados os estudos de Teoloxía, ordenouse presbítero en Tui o día trinta e un de maio do ano 1958.

O seu primeiro destino, o mesmo ano de ordenación, foi a parroquia de Priegue como ecónomo, coadxutor no ano 1952 San Miguel de Oia e de San Martiño de Coia no ano 1952. Cumpriu o servizo militar como capelán castrense no buque Galicia no ano do ano1962 ao 1966. Compaxinou estas estadías coma coadxutor de Santa Cristina de Lavadores. No ano 1967 é nomeado ecónomo de San Cibrán de Ribarteme e encargado de Cerdeira, as dúas no concello de As Neves.

Pasará no ano 1970 a ser ecónomo de Santa María de o Viso e no ano 1988 encargado de Ventosela, sendo párroco das dúas o mesmo ano.

Será no ano 2014 cando deixe as responsabilidades parroquiais para retirarse na Residencia Sacerdotal, onde falecería o día 20 de xuño do ano 2023. O día 21 celebráronse os funerais na parroquia de Santa María de O Viso, para ser soterrado no cemiterio parroquial de Sela (Arbo) de onde era natural.

D. Francisco González Gago (1921 - 2023)

O día 26 de xullo do ano 2023, no hospital Álvaro Cunqueiro, na cidade de Vigo, finou, aos 102 anos de idade, D. Francisco González Gago, sacerdote desta diocese de Tui-Vigo.

D. Francisco naceu na parroquia de Briallos, provincia de Pontevedra no ano 1921, sendo fillo de Manuel e de María del Carmen.

Foi ordenado sacerdote en Vigo o día 25 de xuño do ano 1950. O primeiro destino pastoral foi encargado de Sanguiñeda e coadxutor de Porriño no mesmo ano da ordenación.

No ano 1951 é nomeado encargado de Seixido e ecónomo de antas. No ano 1953 encárgase de Saxamonde e Nespereira, sendo no ano 1970 de Cepeda. A isto sumase no ano 1986 Louredo como administrador parroquial.

Nestas últimas parroquias será nas que desenvolva case toda a súa labor pastoral. No ano 1988 é nomeado párroco de Cepeda e Nespereira, continuando coa de Saxamonde.

No ano 2019 ingresa na Residencia Sacerdotal na que finou o día 26 de xuño do ano 2023. Celebrouse a misa exequial na parroquia de Saxamonde as 17 horas do día seguinte á súa morte.

D. Jesús Barros Martínez (1938 - 2023)

O día 6 de setembro do ano 2023 ás 21. 45 horas, finaba no Hospital Álvaro Cunqueiro, o sacerdote desta diocese D. Jesús Barros Martínez, á idade de 85 anos.

D. Jesús era fillo de Francisco e Josefa e nace tal día como o 12 de maio de 1938 en San Xoán de Poio, provincia de Pontevedra.

Ordenouse presbítero na cidade de Vigo o día 23 de xuño do ano

1963, sendo nomeado coadxutor de Santiago de Vigo o mesmo ano. Logo ecónomo de Viladesuso e Mougás no ano 1964 e tras estar tres anos, é nomeado ecónomo de Bembrive no ano 1977 e no ano 1988 párroco.

No ano 1983 é nomeado asesor relixioso do colexio público de Chans-Bembrive, no ano 1980 do colexio "Mosteiro" e no ano 1991 capelán do hospital do Meixoeiro.

O día catro de setembro de 2023 ingresa na Residencia e logo de estar dous días no hospital Álvaro Cunqueiro, sufre unha hemorraxia falecendo o día 6 á tardiña.

Celebrouse o funeral o día 8 de setembro ás 5 da tarde na Igrexa parroquial de Alcabre.

D. Laurentino López Pérez (1936 - 2023)

O día 12 de decembro de 2023, ás 13 horas, no hospital de Povisa, finou o sacerdote desta diocese D. Laurentino López Pérez, aos 87 anos de idade.

D. Laurentino naceu na parroquia de San Martiño do Volo, provincia de Ourense, no ano 1936, sendo fillo de Ramón e de Guadalupe.

Logo de pasar polo seminario de As Hermitas en 1949,ordenase en Mondoñedo o 27 de maio de 1961. Os primeiros anos de sacerdote fainos en varias parroquias da diocese de Astorga, sendo tamén profesor de relixión e encargado de Cursiños de Cristiandade, así como outros cargos.

No ano 1983 comeza a labor na nosa diocese sendo nomeado ecónomo de Vilasobroso, Cumiar e San Lourenzo de Oliveira. No ano 1986 incardínase na nosa diocese e no ano 1988 é nomeado párroco das

mencionadas parroquias anteriores as que se engade Mouriscados no ano 1991.

No ano 1995 é nomeado administrador parroquial e logo párroco de San Andrés de Comesaña en Vigo, sendo no ano 2001 arcipreste de Vigo-Santo André.

No ano 2017 deixa as parroquias por idade e colabora en parroquias de Vigo. Logo de finar foi velado na parroquia de Santo André de Comesaña, celebrándose a misa exequial o día 13 de decembro ás 12 da mañá. Logo o seu corpo foi trasladado e enterrado no cemiterio parroquial de Santa María de A Veiga na provincia de Ourense.

Descansen en Paz!

VIDA DIOCESANA

Discurso del Santo Padre Francisco a los dirigentes y futbolistas del Real Club Celta de Vigo

Queridos hermanos y hermanas, querido obispo de Vigo, querido Monseñor Carballo:

Me es grato recibirles en esta celebración del primer centenario de este club deportivo. Muchas veces repetí que el deporte es motivo y ocasión para redescubrir y fomentar muchos valores de nuestra sociedad y, en ese sentido, el encontrarme con un club «gallego» es para mí algo que evoca tantas experiencias que como argentino viví en mi propia carne. Si se han dado cuenta, sus colores son los de la Virgen Inmaculada y también los de la camiseta argentina, casi como si nuestra Madre se hubiese querido engarzar entre las dos orillas de este gran océano que más que separarnos, nos ha unido para que no la olvidemos.

Don Carlos me decía en su carta que también él tuvo que cruzar el Atlántico para formar una familia; como tantos otros, seguramente contempló en la lejanía esa bandera blanquiceleste que desde la capitanía del puerto de Vigo los despedía. Y esta es la historia de tantos migrantes que llegaron a Argentina. Un pedacito de su corazón quedó allí esperándolo. No fue el único que lo dejó, y de alguna manera podríamos decir que el corazón de la humanidad está conformado por todos esos pedazos que quedándose y yéndose nos recuerdan en lo más íntimo que estamos todos unidos; que somos peregrinos en este tempestuoso mar de la existencia. Bueno, a veces no es tan tempestuoso.

Y si el azul que da color a su escudo muestra su confianza en la protección de la Virgen, la cruz de Santiago se alza como estandarte de victoria en la batalla de la vida. También la cruz, al recordar su patria gallega, la vincula con Europa y, en ella, a toda la cristiandad, que desde tiempo inmemorial peregrina tras las huellas del primer Apóstol que derramó su sangre por Cristo.

Tal vez algunos de ustedes ya se habrán fijado en el profundo sentido de este emblema que con tanto orgullo han defendido. A veces nos pasa que trabajamos tanto, luchamos, queremos ser felices, ganar, demostrar lo que valemos, pero absorbidos por defender nuestros colores, nos olvidamos de lo que significan. Recuperar siempre la historia poética. Sin embargo, las raíces son importantes, ellas son las que nos dan el sentido, las vuestras nos hablan de una tierra que no se cierra al hermano que llega como peregrino, y a unas gentes capaces de dejarlo todo para lanzarse a afrontar las más altas empresas. Espíritu de sana aventura y espíritu de hospedaje fraterno.

Tanto en el estadio como en la vida, vuestras armas, como la cruz de Santiago que los preside, son esos pequeños gestos a los que a veces no damos importancia: es vencer desde la humildad, trabajar en equipo sin confiarse en las propias fuerzas, comprendiendo que la victoria es de todo. Importante ese trabajo en equipo: cuando en el mundo del deporte no se trabaja en equipo, pierden todos. También es entregarse con generosidad, sin ahorrar esfuerzos, sabiendo que sacrificarse por el otro cuando es necesario, del mismo modo, es aceptar que el confrontarse con otros equipos sirve para mejorar, para aprender, para ponernos a prueba y aquilatar todo nuestro juego.

Y en este sentido, el otro, más que un oponente digno de respeto, es siempre un amigo bienvenido. Si nuestro juego y nuestra vida, coherentes entre sí, dan ese ejemplo, seremos capaces de trasmitir, no la pasión a unos colores que excluyen, sino el amor a lo que representan. A esas banderas blanquicelestes y ese camino del Apóstol que nos hacen capaces de atravesar océanos y unir continentes, esperando la corona de justicia que el Señor, el Juez, va a otorgar a cuantos esperan en Él.

Y no quisiera terminar sin mencionar un trabajo, un aspecto que es trabajoso, pero que hay que mantener siempre: la dimensión de amateur. Cuando el deporte, en este caso el de ustedes, pierde esta dimensión «amatorial», de amateur, no tiene sentido, se transforma en una cosa comercial o simplemente aséptica, sin pasión. Conserven, por favor, esta mística «amatorial». No pierdan nunca la dimensión de amateur.

Que Dios los bendiga a todos y que la Virgen los cuide. Gracias.

Virxe do Carme, guía do noso camiño

O templo votivo do mar de Panxón acolleu, o 8 de xullo, **a tradicional homenaxe de fe e devoción das catro mariñas** —a armada, a mercante, a frota pesqueira e a deportiva— **á virxe do Carme.** Nesta ocasión, **a ofrenda,** durante a eucaristía presidida polo bispo Mons. Luís Quinteiro, **realizouna o comandante naval de Vigo, Antonio Couce,** quen expresou que «a mar é para nós unha das mellores simboloxías da liberdade, porque elixindo o rumbo que elixamos sempre poderemos chegar ao noso destino», incidindo na importancia de «elixir coidadosamente, no exercicio desa liberdade, destino e rumbo».

Ante a imaxe da patroa das xentes do mar, Antonio Couce realizou tres peticións á virxe do Carme: **polos defuntos os defuntos** para que «os auxilies e manteñas ao teu lado, proporcionándolles o seu ben gañado descanso». Tamén acudiu á súa patroa pedindo polos presentes «para que nos ampares sempre, **para que aprendamos a respectar, querer e coidar aos nosos maiores; para que logremos sacar adiante aos nosos fillos, educándolles no amor e no respecto ao próximo, e tamén no temor de Deus».** Finalmente, solicitou a protección da virxe do Carme **«para que nos guíes nesta elección persoal de rumbos e camiños na vida,** para que nos leven a bos portos e procúrennos éxito honorable nas nosas iniciativas; para que saibamos facer un bo uso da nosa liberdade e da nosa vida; para que xeremos benestar e amor para nós e para os demais; para que alimentemos a nosa convivencia con paz, integración e concordia».

Ao termo das palabras do comandante, dous membros da armada depositaron un centro de flores aos pés da imaxe da virxe como ofrenda en forno á patroa das catro mariñas que, cada ano, acoden ao templo de Panxón a solicitar o patrocinio da nosa Señora do Carme.

O **bispo de Tui-Vigo,** Mons. Luís Quinteiro, agradeceu a presenza dos fieis e das autoridades civís que acudiron á celebración eucarística. O prelado destacou as palabras do comandante: «non só é unha devoción piadosa, senón que é, como vostede ben dixo, alguén que marca o

rumbo e o camiño», pedindo así á patroa dos mariñeiros que «nos axude nesta singradura do tempo presente; **que nos axude a manter no noso corazón e no da nosa xente a fidelidade a Deus, que é o que dá a dignidade humana».** «Oxalá —expresou Mons. Luís Quinteiro— que a nosa cultura manteña a identidade que nunca perdeu: somos irmáns que temos encontros e dificultades, pero **nunca ningún irmán é máis que outro.** A fe cristiá non pode perder esta loita; non pode renunciar a estar presente no medio da sociedade a través de cada un de vós, para que esta lexitimidade da fraternidade humana non perda a súa forza».

No momento das ofrendas, a delegación de Stella Maris de Vigo da diocese de Tui-Vigo ofreceu, xunto ao pan e o viño, unha coroa de flores, en nome de todas as xentes do mar que atenden nas oficinas situadas no edificio Portocultura. A celebración finalizou cun momento de adoración eucarística e a habitual procesión ata o atrio do templo onde o bispo Mons. Luís Quinteiro bendixo os mares e a todas as xentes vinculadas ao traballo do mar.

Foi no ano 1939, cando o templo votivo de Panxón celebrou por vez primeira a Ofrenda do Mar que, ademais de ser unha homenaxe das mariñas á Virxe, converteuse nunha oportunidade para revalorizar o papel dos mariños e visibilizar os graves problemas que afectan as súas vidas e familias. A Igrexa universal reforza a conmemoración do «Día das xentes do mar» que se celebra todos os anos, o 16 de xullo, facéndoo coincidir coa festa católica da Virxe do Carme.

Máis dun centenar de mozos participará na JMJ coa diócese de Tui-Vigo

A delegación de Pastoral Xuvenil e Universitaria da diocese de Tui-Vigo organizou a viaxe á Xornada Mundial da Mocidade na que participarán 60 mozos e mozas de distintas realidades da diocese de Tui-Vigo —parroquias como o Divino Salvador de Soutomaior ou o Inmaculado Corazón de María de Vigo, o Seminario Menor de Tui ou colexios como Compañía de María, entre outros—e **43 mozos do colexio San Xosé de Cluny de Pozuelo, en Madrid,** que se unen a este encontro co papa Francisco na cidade portuguesa de Lisboa. En total 103 mozos de idades **comprendidas entre os 14 e os 30 anos** viaxarán á JMJ, **acompañados por relixiosas, sacerdotes e o bispo de Tui-Vigo, Mons. Luís Quinteiro.**

A Xornada Mundial da Mocidade, que se celebra do 31 de xullo ao 6 de agosto, é un encontro de mozos de todo o mundo que se reúnen co papa Francisco para celebrar a súa fe en Xesucristo. É ademais unha peregrinación, unha festa da mocidade, unha expresión da Igrexa universal e un momento forte de evanxelización do mundo xuvenil.

Os **actos centrais** destas xornadas **coinciden coa chegada do papa Francisco a Lisboa** o día 3 de agosto co acto de acollida no «Outeiro do Encontro» —Parque Eduardo VII—. O papa Francisco presidirá o 4 de agosto o Vía Crucis, tamén no «Outeiro do Encontro»; o 5 de agosto, terá lugar a Vixilia e, o 6 de agosto, a Misa de Envío no «Campo dá Graça» —Parque Tezo—.

Ao longo de toda a semana, pola mañá terán lugar as catequeses «Rise Up» impartidas por bispos e mozos de todo o mundo, pola tarde o «Festival da Mocidade» con máis **de 500 eventos programados** e, durante todo o día, será posible visitar a Cidade da Alegría co Parque do Perdón, onde será posible recibir o sacramento da Reconciliación e acudir á Feira Vocacional. Todo iso será posible grazas a preto de **30.000 voluntarios** —1.000 procedentes de España— que asistirán á JMJ.

Con anterioridade, e como preparación a estas xornadas, **do día 26 ao 31 de xullo o grupo diocesano participará nos «Días na diocese» na cidade de Faro,** diocese de Algarve, xunto con outros 7.000 peregrinos chegados de distintos puntos do mundo. É unha oportunidade para coñecer a diocese de Algarve, distintos aspectos da vida diocesana, atoparse con diversas culturas, celebrar e festexar.

Finalizada a Xornada Mundial da Mocidade en Lisboa, **os días 7 e 8 de agosto,** terá lugar **en Coimbra un encontro con todos os peregrinos das cinco dioceses da provincia eclesiástica de Santiago de Compostela** —que engloba a arquidiocese compostelá e as dioceses de Mondoñedo-Ferrol, Tui-Vigo, Lugo e Ourense—, o que supón compartir a alegría da fe con aproximadamente 400 mozos e mozas galegos.

Festa do Santísimo Cristo da Vitoria

A confraría do Santísimo Cristo da Vitoria organizou unha serie de actos con motivo da festa en honra ao Santísimo Cristo da Vitoria que a diocese de Tui-Vigo celebra cada ano o primeiro domingo de agosto. Os actos comezaron o 28 de xullo coa novena en honra ao Cristo —predicada por Mons. Jesús Rodríguez Torrente, xuíz auditor da Rota da Nunciatura Apostólica de Madrid— e coa imposición de medallas dos novos confrades —a maior cifra alcanzada nos últimos anos—.

O sábado 5 de agosto, o parque de Castrelos acolleu a lectura do pregón a cargo do fiscal xefe de Vigo, Susana Baquero-García, que contou tamén coa intervención da presidenta da confraría do Santísimo Cristo da Vitoria, Marora Martín-Caroto. Pola tarde dese mesmo día, tivo lugar o descendemento da imaxe do Cristo do presbiterio da concatedral, para ser, posteriormente, engalanado para a procesión polas rúas da cidade olívica.

Ao día seguinte, domingo 6 de agosto, festa do Santísimo Cristo da Vitoria, o bispo de Tui-Vigo, Mons. Luís Quinteiro, presidiu, pola mañá, a eucaristía solemne na concatedral-basílica de Santa María e, pola tarde, a solemne procesión coa imaxe do Cristo.

Xornada Mundial da Xuventude, Lisboa 2023

Mozos e mozas da diócese de Tui-Vigo na JMJ de Lisboa 2023

Máis dun centenar de mozos da diocese de Tui-Vigo participaron na Xornada Mundial da Mocidade, que o papa Francisco convocou do 1 ao 6 de agosto en Lisboa baixo o lema «María levantouse e partiu sen demora». Antes de chegar á capital lusa, os mozos diocesanos, xunto a outros mozos do colexio San Xosé de Cluny de Pozuelo que se sumaron ao plan da delegación de Pastoral Xuvenil e Universitaria de Tui-Vigo, tiveron a oportunidade de coñecer a cultura e a fe do país veciño durante os «Días nas dioceses» (DnD), na cidade de Faro —diocese do Algarve—.

Desde o 27 de xullo e ata o 3 de agosto, o bispo de Tui-Vigo, **Mons. Luís Quinteiro, acompañou aos mozos que quixeron acudir ao encontro co Santo Pai en Lisboa.** Durante unha entrevista en COPE Vigo, o prelado **destacou que a JMJ foi «unha festa marabillosa de mozas.** Hai unha mocidade que se entusiasmou moitísimo co papa. É unha realidade moi esperanzadora».

"Días nas dióceses", en Faro / Do 27 ao 31 de xullo

Durante cinco días, os mozos da diocese de Tui-Vigo puideron gozar de diferentes espazos de misión, cultura, deporte ou oración que foron, de forma especial, espazos de encontro co rostro dun Deus presente no cotián da cidade de Faro. Espazos que se puideron desenvolver grazas á colaboración voluntaria de centos de persoas que puxeron o seu tempo e os seus talentos ao servizo da Igrexa para acoller a case 5.000 mozos de diferentes nacionalidades que puideron empaparse, así, da cultura lusa durante os días previos á JMJ na diocese do Algarve —concretamente, en Faro, Loulé e Tavira—.

Xoves 27 de xullo. Benvida — Durante o saúdo inicial das diversas autoridades civís e eclesiais, Mons. Manuel Quintas, bispo do Algarve, agradeceu o entusiasmo dos mozos estranxeiros por Cristo e lembrou a importancia de gozar e saborear os «Días nas dioceses», testemuñando a alegría da mocidade. A xornada consistiu en descubrir, pola mañá, os lugares emblemáticos de Faro e, pola noite, as diferentes culturas que se deron cita na cidade para vivir eses días previos á JMJ, nun intercambio cultural festivo que encheu o xardín Manuel Bivar.

Venres 28 de xullo. Misión, voluntariado e oración de Taizé — Os mozos realizaron diversas actividades de voluntariado: acompañando anciáns nas residencias, salvagardando as praias das especies invasoras e mantendo as rúas limpas de cabichas.

O bispo de Tui-Vigo, Mons. Luís Quinteiro, presidiu a primeira eucaristía oficial na igrexa do Carme, para todos os mozos galegos. O prelado lembrou que «o Señor nos convida nestes días para escoitarlle e a abrirlle o noso corazón, sen condicións, porque poñerlle condicións a Deus é romper o noso máis profundo compromiso con el». Nunha peregrinación cargada de emocións, pero tamén de mocións do Espírito Santo, Mons. Luís Quinteiro declarou que hai dúas actitudes fundamentais: facerse preguntas, pero tamén deixar paso ás respostas. Neste sen-

tido, recalcou que «é un momento para ser. Non podedes simplemente facer unha pregunta, tedes que ser unha resposta».

Pola noite, o irmán Alois, actual prior da comunidade ecuménica de Taizé , dirixiu un intre de oración no xardín da Alameda, no que lembrou que «a cruz e a resurrección de Xesús son o corazón da nosa fe».

Sábado 29 de xullo. Cultura e deporte — Deporte, música e xogos tradicionais foron os protagonistas da mañá, mentres que, pola noite, o Comité Organizador Local do Algarve organizou unha gran festa de despedida con todos os peregrinos de Faro no Colégio de Nossa Senhora do Alto.

Domingo 30 de xullo. Adoración e misa de envío — Último día na cidade de Faro, antes de poñer rumbo a Lisboa para atoparse co papa Francisco. Nesta ocasión, a mañá comeza cun intre de adoración eucarística no xardín da Alameda.

Pola tarde, o Estadio Algarve acolleu a preto de 5.000 mozos con máis de 20 nacionalidades diferentes que, durante eses días, foron acollidos nas cidades de Faro, Loulé e Tavira. Decenas de bandeiras, tinguiron de cor o estadio, testemuñando a multiculturalidade dun encontro entre mozos que anhelan compartir a súa vivencia da fe con outros.

Isabel Tamayo, nova universitaria de Vigo, tivo a oportunidade de participar activamente lendo, en español, unha das lecturas da celebración ante miles de mozos; tamén o Evanxeo foi proclamado por Jesús García, sacerdote de Tui-Vigo.

Na súa intervención, o bispo Mons. Manuel Quintas envío aos mozos «como peregrinos á JMJ, guiados por María, pedíndovos que regresedes aos vosos países como discípulos misioneiros». Ademais, o prelado afirmou que «quen parte como peregrino e atopa a Cristo, nunca regresa co corazón baleiro. Regresa sempre co corazón cheo do que viu, oíu, contemplou e cun gran desexo de compartir a súa experiencia persoal e eclesial».

Tras a eucaristía, os mozos puideron participar do concerto do grupo Xene Verde, pertencente ao movemento dos Focolares.

“Encontro de españois”, en Cascais / 31 de xullo

O 31 de xullo, o centenar de mozos da diocese de Tui-Vigo puxo rumbo a Lisboa, concretamente á parroquia da Santísima Trindade de Miraflores, encargada de acoller ás dioceses galegas que participaron na JMJ.

Pola tarde, a Subcomisión Episcopal para a Mocidade e a Infancia da Conferencia Episcopal Española organizou o «Encontro de españois», que contou coa participación de máis de 36.000 mozos e polos 64 bispos españois que xa chegaran a Lisboa, concelebrantes na eucaristía presidida polo cardeal Omella.

Ás 22.00 horas comezaba este Festival presentado por Guillem Climent, de Megastar FM. Contouse coas actuacións de DJ Abraham; Unai Quirós; Aisha; Toño Casado; Nico Montero; Celia Salamanca; Marta Mesa; Juan Baena; A voz do deserto; Jesús Cabello; Miguel; e Grilex.

Durante o festival, houbo un agasallo para todos os mozos a cargo de Nacho Cano, compositor e director de o musical Malinche, que interpretou, onda unha trintena de cantantes do musical, dúas cancións da obra que se pode ver actualmente en Madrid.

JMJ, en Lisboa / Do 1 ao 6 de agosto

A Xornada Mundial da Mocidade deu comezo de forma oficial o luns 1 de agosto, ás 19 horas, no parque Eduardo VII, convertido, durante eses días, no «Outeiro do encontro». Alí, o cardeal patriarca de Lisboa, Mons. Manuel Clemente, presidiu a **eucaristía de apertura,** durante a que acolleu a todos os peregrinos: «Benvidos a todos! Desexo que sintan como na casa, nesta casa común onde viviremos a Xornada Mundial da Mocidade. Benvidos!».

Durante as mañás dos días 2, 3 e 4 de agosto, os mozos participaron nos **encontros «Rise-Up»,** no parque de Santa Catarina —en Algés —, onde estiveron acompañados tamén polos bispos de Galicia. En concreto, o arcebispo de Santiago de Compostela, Mons. Francisco José Prieto, foi o encargado de dirixir o segundo dos encontros. O bispo de Tui-Vigo, Mons. Luís Quinteiro, ademais de acompañar aos mozos diocesanos, impartiu catequeses na parroquia de Santo André, no parque de Cidade do Barreiro. Estes encontros catequéticos constituíron unha oportunidade para compartir a experiencia con mozas doutras dioceses e países, pero tamén unha oportunidade de escoitar aos pastores da Igrexa e de achegarse ao sacramento da Reconciliación.

Paralelamente aos actos oficiais que contaron coa presenza do papa Francisco, organizouse o **«Festival da mocidade»,** cunha oferta de 600 actividades, esparexidas por toda a capital lusa: música, conferencias, exposicións, teatro, danza, eventos relixiosos e de encontro, cinema e deportes. A esta ampla oferta sumouse tamén a **«Cidade da alegría»,** no xardín Vasco de Gama, un espazo que axunta a Feira Vocacional, a Capela e o Parque do Perdón, espazo onde os peregrinos poden ter un encontro con Cristo Misericordioso a través do sacramento da reconciliación.

O 3 de agosto, o «Outeiro do encontro» foi o escenario onde se celebrou a **cerimonia de acollida** co papa Francisco. No medio da multitude, da marea de bandeiras, moitos dos mozos de Tui-Vigo tiveron a oportunidade de ver, por primeira vez a escasos metros de distancia, ao

santo pai, provocando bágoas e abrazos de emoción que se contaxiaron duns a outros. O vigairo de Cristo na terra deixou patente como ha de ser a acollida: «na Igrexa, hai espazo para todos. Para todos. Na Igrexa, ningún sobra. Ningún está de máis. Hai espazo para todos. Así como somos. Todos».

O **viacrucis,** tamén no «Outeiro do encontro», espazo de acollida e misericordia, constituíu a antesala dos actos centrais da fin de semana. Alí, o papa Francisco manifestou: «Vostedes sábeno, sábeno mellor que eu: amar é riesgoso. Hai que correr o risco de amar. É un risco, pero vale a pena correlo, e El acompáñanos nisto. Sempre nos acompaña. Sempre camiña». E engadiu: «Xesús camiña á Cruz, morre na Cruz, para que a nosa alma poida sorrir».

Antes de poñer rumbo ao parque Tezo, durante eses días «Campo da Gracia», o **medio milleiro de mozos de Galicia celebraron a eucaristía presidida polo arcebispo compostelán** e concelebrada polo resto de bispos e sacerdotes galegos, no templo parroquial da Santísima Trindade de Miraflores. Tras inmortalizar o momento, cunha foto de familia ao termo da celebración, peregrinaron ata o «Campo da Gracia», para participar na vixilia de oración co papa Francisco.

«A alegría é misioneira, a alegría non é para un, é para levar algo» expresou o santo pai durante a **vixilia.** Neste sentido, engadiu que «todos, se miramos cara atrás, temos persoas que foron un raio de luz para a vida […]. Eles son como as raíces da nosa alegría». Para quen sente cansos, o papa Francisco tamén dirixiu palabras de ánimo e lembrou que quen «permanece caído "xubilouse" da vida, pechou a esperanza. Que temos que facer? Levantalo».

Tras a despedida do papa Francisco, a música de Hakuna —seguida por artistas de diferentes nacionalidades— ambientou o «Campo da Gracia», ata que, aos poucos, os mozos rendéronse ao cansazo e ao soño. Na noite, os sacos de durmir cubriron a superficie total do parque Tezo.

Co amencer, a música do pai Guilherme espertou aos máis durmiñóns. Tocaba prepararse para a **misa de envío** presidida polo papa Francisco, ao que os mozos acolleron entre aplausos e berros: «esta é a

mocidade do papa». Como lembrou o pontífice, da JMJ os mozos leváronse tres cousas fundamentais: «resplandecer, escoitar e non ter medo».

Terminábase, así, a aventura, pero non sen antes descubrir o **próximo destino: Seúl, capital de Corea do Sur, en 2027.** Antes, en 2025, haberá unha cita en Roma: o Xubileu dos Mozos, coincidindo co Ano Santo, o ano xubilar da Igrexa católica.

HC Santo Rafael cumpre 80 anos como referente na asistencia a persoas con discapacidade intelectual

Co obxectivo de conmemorar **o seu 80 aniversario,** o xoves, 16 de novembro, **o Fogar e Clínica Santo Rafael de Vigo celebrou un acto para persoas usuarias e colaboradores,** que contou tamén coa presenza de diferentes autoridades civís e eclesiásticas, entre elas, **o bispo de Tui-Vigo, Mons. Luís Quinteiro Fiuza, que presidiu a eucaristía coa que daban comezo os actos.** Previamente, á primeira hora da mañá, celebrouse unha misa na sala da Enfermería, en presenza dos 12 nenos ingresados nese momento.

Finalizada a celebración presidida polo prelado tudense, o director xerente de HC Santo Rafael, Diego Viñas, agradeceu a todos os asistentes a súa presenza e destacou que «para todos os que formamos parte da gran familia do centro é un orgullo poder celebrar que levamos 80 anos dando resposta ás necesidades das persoas con discapacidade intelectual e que a día de hoxe seguimos prestándolles unha atención integral ao longo de todo o ciclo vital, desde a atención temperá a menores de 3 anos ata o coidado na terceira idade, pasando por toda a súa etapa formativa e de integración sociolaboral».

Tras os discursos institucionais, procedeuse a apagar as velas dunha torta conmemorativa e todos os asistentes gozaron dun aperitivo.

O 29 de agosto de 1943, inaugurouse o Fogar e Clínica Santo Rafael en Vigo. **Despois de 80 anos, o centro creceu exponencialmente e converteuse nunha referencia na prestación de servizos de carácter asistencial na provincia de Pontevedra.** Actualmente, atende a máis de 200 persoas con discapacidade intelectual de niveis medios e lixeiros e a súa área de rehabilitación dá servizo a unha media de 500 pacientes ao mes.